

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-2340/2022-61

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Martini Sučević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, sa sjedištem u Zagrebu, Margaretska 3, OIB: 02958272670, kojeg zastupa punomoćnik po zaposlenju, protiv I-tuženika Ivica Svetine, iz Zagreba, Hlebinjska 19, OIB: 94854379043 i II-tuženice Antee Prskalo, iz Sesveta Kašinska Cesta 55, OIB: 56241663403, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 24. lipnja 2025., u prisutnosti punomoćnice tužitelja i I-tuženika osobno, dana 24. srpnja 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se da je Ugovor o radu, a kojeg su sklopili : SVETINA IVICA, Hlebinjska 19, 10000 Zagreb, OIB: 94854379043 i PRSKALO ANTEA, Kašinska 55, 10360 Sesvete, OIB: 56241663403 ništetan."

Obrazloženje

1. Tužitelj Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: Zavod) je ovom sudu podnio tužbu u kojoj navodi da su I-tuženik Ivica Svetina i II-tuženica Antea Prskalo sklopili su Ugovor o radu s početkom rada od dana 6.11.2020. Navodi da se II-tuženica zaposlila kod I-tuženika da bi ostvarila prava iz Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju na teret tužitelja. Navodi da temeljem odredbe čl. 122. st. 4. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju izvodi pravo svoje na osporavanje tog ugovora pred ovim sudom te da su stranke zasnovale radni odnos čija svrha nije bila obavljanje poslova u skladu s ugovorom već isključivo ostvarivanje prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja. Ujedno navodi da temeljem odredbe čl. 285. st. 1. Zakona o obveznim odnosima prividnost kao mana volje ima za posljedicu ništetnost takvog pravnog posla pa se stoga smatra da nije niti sklopljen. Traži od suda prvog stupnja da utvrdi da je ugovor između navedenih stranaka ništetan. Ujedno je na ročištu od 24.6.2025. naveo da navodi koji se odnose na prividnost u smislu odredbe čl. 285. ZOO koji su istaknuti u tužbi su navedeni omaškom, a svoj zahtjev temelji na odredbi čl. 322. Zakona o obveznim odnosima.

2. I-Tuženik je podnio odgovor na tužbu navodeći da nema povreda iz radnog odnosa jer su sve obveze prema Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje i Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje plaćene, a II-tuženica je bila zaposlena u kućanstvu. Predlaže sudu prvog stupnja odbačaj tužbe.
3. II-Tuženica je u svom odgovoru na tužbu osporila navode tužitelja te je navela da je kod I-tuženika bila zaposlena u kućanstvu uz sve zakonske uvjete od prijave na Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje do prijave na Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje. Predlaže sudu odbaciti tužbu tužitelja kao neosnovanu.
4. Tijekom postupka sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koju su stranke dostavile u spis, te je izveo dokaz saslušanjem I-tuženika kao stranke. Tužitelj je na ročištu od 24. lipnja 2025. naveo da nema daljnjih dokaznih prijedloga te je predložio zaključiti glavnu raspravu.
5. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 12/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. i 70/19., u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.
6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem ništetnim Ugovora o radu kojeg su sklopili I-tuženik i II-tuženica.
7. Među strankama nije sporno da su I-tuženik i II-tuženica zasnovali radni odnos, niti je sporno da je II-tuženica stekla status osigurane osobe kod Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.
8. Sporno je je li ugovor koji su sklopili I-tuženik i II-tuženica protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, odnosno je li taj ugovor ništetan.
9. Iz iskaza I-tuženika proizlazi da je isti trebao pomoć u kući za čuvanje oca koji je imao 94 godine jer je on s obzirom na dob i svoje zdravstveno stanje bio jako loše. Navodi da je stavljao oglase po stupovima da traži osobu za čuvanje te bi mu se javljale razne osobe. Navodi da je njegov otac bio izuzetno teškog karaktera, da bi bio dobar pola sata i onda bi počeo vikati na bilo koga tko ga je taj dan čuvao, psovao ih je te da je u svakom slučaju to bila jako teška situacija. Navodi da je njegov otac u toj dobi bolovao od puno različitih bolesti, gubio se, dva puta mu je čak i pobjegao, te ga je morao i tražiti. Jednom prilikom je uzeo taxi te se vozio po gradu. Naveo je da ga ni kćeri nisu željele čuvati, a on je s njim živio u zajedničkom kućanstvu. Naveo je da II-tuženicu ne poznaje dobro, bilo je kod njega kratko, a naknadu za čuvanje je platio u gotovini. Naveo je da mu za čuvanje oca nije bila bitna profesija radnika, te osobe koje su se javljale su trebale s ocem provesti najmanje par sati, nekad pola dana, nekad čitav dan. Pokušao je za oca pronaći i dom, našao je sad pred kraj zadnjih mjesec dana, ali cijena doma je bila 1.700,00 eura što je za njega izuzetno visoka cijena. Nije znao da II-tuženica nema zdravstveno osiguranje.

10. Uvidom u otpusno pismo za Mile Svetinu od 31. siječnja 2025. (list 166) ovaj sud je utvrdio da je gospodin Mile Svetina u vrijeme otpusnog pisma imao 93 godine te da je živio sa sinom u kućanstvu, a isti je bolovao od različitih dijagnoza. Iz otpusnom pisma proizlazi da je isti bolovao od incipijentne pneumonije desno (šifra J16.8), opće slabosti i malaksalosti (šifra R53), arterijske hipertenzije (šifra I10), dislipidemije (šifra E78), srčanog popuštana (šifra I50) i stanja po tranzitornoj ishemijskoj ataci, f. 2015. (šifra I69.3).

11. Ovaj sud ocijenio je iskaz I-tuženika kao životan i uvjerljiv jer su navodi I-tuženika da mu je trebala pomoć u kućanstvu oko brige za oca u skladu s otpusnim pismom iz kojeg jasno proizlazi da je njegov otac bio visoke životne dobi, da je imao više komorbiditeta te da su živjeli zajedno.

12. Sukladno odredbi čl. 10. Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, u daljnjem tekstu: ZR) radni odnos zasniva se ugovorom o radu. Nadalje, sukladno čl. 8. st. 4. ZR na sklapanje, valjanost, prestanak ili drugo pitanje u vezi s ugovorom o radu, kolektivnim ugovorom ili sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, a koje nije uređeno ovim ili drugim zakonom, primjenjuju se u skladu s naravi toga ugovora, opći propisi obveznoga prava.

13. Sukladno čl. 322. st. 1. Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, u daljnjem tekstu: ZOO) ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

14. Prije svega valja reći da su kod ništetnih ugovora formalno ispunjene predviđene pretpostavke za nastanak ugovora, ali se njihovi učinci anuliraju budući da su protivni Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva.

15. Tužitelj svoju tužbu temelji na pretpostavci da su stranke zasnovale radni odnos čije svrha nije bila obavljanje poslova u skladu s tim ugovorom već isključivo ostvarivanje prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja, pa radi toga smatra da je taj ugovor ništetan.

16. Međutim, tužitelj svoje navode da je svrha zasnivanja radnog odnosa bila isključivo ostvarivanje prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja, nije potkrijepio niti jednim dokazom, već svoju tvrdnju temelji isključivo na činjenici da je prijava na mirovinsko osiguranje II-tuženice trajala kraće vrijeme, pa iz tog razloga zaključuje da takav ugovor nužno ima za posljedicu ništetnost.

17. Budući da na ništetnost pravnih poslova sud pazi po službenoj dužnosti sukladno čl. 327. ZOO ovaj sud je ispitao je li predmetni ugovor ništetan pravni posao uvažavajući okolnosti radi kojih se ništetnost može ustanoviti. Ocjena ovog suda je da su stranke imale potrebnu stranačku i poslovnu sposobnost, da se ne radi o ugovoru za čije se sklapanje traži posebna zakonska forma koja eventualno ne bila ispunjena, te da je činidba dopuštena, određena i moguća.

18. Ovaj sud nije ispitivao okolnosti ili činjenice koje bi za posljedicu imale da ugovor ne proizvodi pravne učinke jer je uzeo u obzir da su zakonom propisane pretpostavke za ništetnost različite od zakonom propisanih pretpostavki za izostanak pravnog učinka, a navedeno ujedno nije bilo predmet spora. Isto takvo pravno shvaćanje izrazio je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama Rev 175/2024-2 od 11. lipnja 2024., Rev-12/2020 od 14. travnja 2021. i Rev-3586/2018 od 21. siječnja 2020.

19. Budući da tužitelj svoje navode da je ugovor koji je sklopljen između I-tuženika i II-tuženice ništetan nije dokazao niti jednim dokazom, a ovaj sud nije pronašao razloge ništetnosti po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe čl. 221.a. ZPP odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 24. srpnja 2025.

Sutkinja
Martina Sučević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. I. tuženiku
3. II. tuženici

Broj zapisa: **9-3087a-94ad8**

Kontrolni broj: **0da04-ae4b9-248ee**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.